

PRÓNAI ANTAL
AZ ARANYOS DONGÓ

Aranyos levelet írok Teruskának,
Annak a szorgalmas, takaros kislánynak.

Szépecskén megírom rózsaszín örömmel,
Le is pecsételem kristály harmatcsöppel.

El is küldöm néki, ki viszi el vajon?...
Nincs, ki levelemmel Teruskához szálljon?

...Arany napsugárban fürdik cifra dongó,
Gyönyörködve zümmög a vidám csapongó.

Csillogtatja folyvást szivárvány szárnyát...
Pajzán játékokra a pillangók várják...

Várják a pillangók, várják, de hiába:
Aranyos a dongó, nagy a hiúsága.

Boldog hiúsággal virágok közt repdes;
Tetszeleg magának, hogy ő milyen kedves...

Megkérdi a mályvát: „Én édes virágom,
Ugye, hogy én vagyok legszebb a világon?”

„Szebb ám a százszorszép!” Így felel a mályva,
Bosszús lett a dongó, hamar odább szálla.

Megkérdi a szegfűt nyájassággal, szépen:
„Ugye, hogy én vagyok legszebb e vidéken?”

„Szebb ám a tulipán!” Így hangzik a válasz,
Tűnődik a dongó: mért volna szebb már az?

Kérdi az árvácskát, nem maradhat veszteg:
„Ugye, hogy én vagyok a kertben a legszebb?”

„Dehogy te, dehogy te, legszebb itt a rózsá!”
Rövid válaszképpen árvácska így szóla.

...Az aranyos dongót megszállja a bánat:
Bosszús keservében nekimegy a fának.

Hallottam, hogy koppan... megszántam... megfogtam.
Aranyos dongónak nyájasan ezt mondtam:

„Ne szolgálj te dongó üres hiúságnak;
Vidd inkább levelem a kis Teruskának!”

Az *Én Újságom*, 1892/22. *Czeczkó Antal* néven (Prónai eredeti neve).

Prónai Antal (1871-1914): piarista szerzetes és tanár, irodalomtörténész, ifjúsági író, költő, műfordító, a Magyar Középiskola c. folyóirat szerkesztője (1907-12). Kisgyermeknek írt művei Jézus életéből elmondott történeteket, komoly és tréfás versikéket, meséket, állattörténeteket tartalmaznak (*A kis Jézus*, 1895; *Kis barátainknak*, 1899). A serdültebb ifjúság számára remek antológiát szerkesztett, iskolai segédkönyvül: *Új szavalókönyv*, 1906.